

ט"ו החטא מל"ט

גלוון פרשת מסע ה' אלפים תשע"א [מותר לצלם לזכות הרבים]

מִסְעֹת יִשְׂרָאֵל וְעַמּוֹד הַעֲנוֹן

מצינו בפרש"י (במדבר ט, יח) **כיוון שהיו ישראל נושאים היה עמוד הענן מתקפל ונמשך על גפי בני יהודה** גמein קורה. וכן מצינו בפרש"י (שם י, כה) **ונגע דגל בני דן מאסף לכל מהchnerות בדורה הי מHALCIN.** נראה דכאן בזמנו הפסעות היהנה בחינת קורה בענן של שבט יהודה ובצורות ההליכה של שבט דן, כיוון שהפסעות נעשו דרך עמוד הענן, שמהחבר שמות הו"ה אדר'ו, לנו היה שיטן של קורה אצל יהודה ודן שמנסמים את שמות הו"ה אדר'ו.

יבן על מוצאות ספה שהיא זכר לענני בבוד, מינו בז'הר (תיקונים קז) שסוכה בגימטריא צ"א כמנין השמות חנ"ה אדנ"י. והזהר מחק את התבאה סופה, ששתי האותיות האמצעיות הן כו' כמנין שם חנ"ה, והאות הראשונה והאחרונה הן סה' כמנין שם אדנ"י, וזה מרמז ששם הו"ה נמצא בפנים ושם אדנ"י מבוחץ. וכן שמעתי מהרה"ג ר' מנחים שטין שליט"א על הגمرا (סוכה ב) כל שבעת הימים כא מדירת קבוע ושב בדירת עראי. שצוא מרמז על שמות הו"ה אדנ"י כמנין צ"א.

יבן מובה בשם הגר"א, שחג הסוכות נקבע ליום ט"ו בתשרי, כי ביום זהה תחילו לבנות את המשכן וחוירו ענני הכבוד לישראל אחרי שהסתלקו בחתא העגל. ורואים קשור בין האור של ענני הכבוד, למישן. וכן מצינו בגמרא (סוכה ה:) שלומדת הלכות סנה ממה שכתוב שםות כה, ב) "וְהִיוּ חֶרְבִּים פָּרְשֵׁי כְּנָפִים לְמַעַלָּה סְכִים בְּכָנְפֵיכֶם עַל הַפְּרַת". וכתוב זה מדבר על אור השכינה שהיא במשכן.

עַל פִּזְבָּחָה לֵישֶׁב אֶת קֹשֶׁת הַשְׁבִּילִי פָּנָחֵס' מִדּוּעַ
הַתוֹּרָה מִאֲרִיכָה בָּאָפָן מִיחַד בְּתוֹךְ פָּרֶשֶׁת הַמְּסֻעוֹת
בְּפָרֶשֶׁת מְסֻעִי רַק בְּעַנִּין פָּטִירַת אַהֲרֹן עַם כָּל הַפְּרָטִים, וְאַלְוִי
מִתְּמַתֵּן תּוֹרָה לְאַחֲרֵר כָּל, וְכֹن בְּשָׁאָר הַדְּבָרִים לְאַחֲרֵיכוּ כְּמוֹ
בְּעַנִּין פָּטִירַת אַהֲרֹן. וְלֹכְאֹורָה הַרִּי גַם פָּטִירַת אַהֲרֹן כָּבֵר
מִזְפְּרַת בְּפָרֶשֶׁת חֲקַת. וּמְבָאָר לְדִבְרֵינוּ כִּיּוֹ שֶׁכָּל עַנִּין הַמְּסֻעוֹת
עֲשָׂה דָּרְךְ עַמּוֹד הַעֲנִין וְעַנִּינִי הַכְּבֹוד שֶׁהָיוּ בְּזָכוֹת אַהֲרֹן.
בְּשַׁאֲחָרֵן נִפְטַר זֶה הַיְهוָה מִשְׁבָּר בְּעַנִּין הַמְּסֻעוֹת. וּכְפִי שְׁמַוְּבָא
בְּגַרְשִׁי" (בָּמְדִבָּר כ"ו, ג) מִצְאָתִי בַּתְּלָמוֹד יְרוּשָׁלָמִי שְׁפֵשָׁמָת
אַהֲרֹן נִסְתַּלְקוּ עַנִּינִי כְּבֹוד, וּבָאוּ בְּנֻעָנִים לְהַלְּחָם
בְּיִשְׂרָאֵל, וּנְתַנוּ לְבָב לְחֹזֶר לְמִצְרָיִם, וּחֹזֶר לְאַחֲרֵיכֶם

מצינו בגמרא (ברכות לא) אמר רבי אלעזר גדול מקדש שנטן בין ב' אותיות [בין שתי הזרות - רש"י] שנאמר "פעלת הויה מקדש אדני פוננו ידען", אם נידק בכתבוב כתוב קדם שם "הויה" אחר כך המלה "מקדש" אחר כך שם "אדני", היינו שהמקדש, מחבר בין שם הויה דלמעלה, לשם אדני למטה, ונראה דלכן פסוק זה נאמר בשירתם הים, דברנו במאמר 'חشم צדק' שקריעת ים סוף הייתה ייחודה של המקדש ברוך הוא עם הכנסת ישראל, והתורה מרמזות שיחוד זה ממשיך לאחר קריעת ים סוף בבית המקדש, וממשיכה הגמרא שם ואמר ר' אלעזר כל אדם שיש בו דעת כאלו נבנה בית המקדש בימיו. ומבאר לדברינו דכינו שדעת שיכת לעמוד האמצע שמחבר שם הויה לשם אדני, שכן מי שיש בו דעת יש לו בחינת בית המקדש שמחבר שם הויה לשם אדני. וכן שמעתי מהר"ג ר' משה שע שליט"א שההבדל בין ספירת התפארת לספירת הדעת הוא שתפארת מסמלה את החיבור בין החסד לבוראה, ודעת מסמלה גם את החיבור שתפארת מהברת בין הלמעלה למטה, וכי שרואים כאן שדעת מסמלה את היחיד בין הלמעלה למטה. וכן מובא בלק"ת להאריז"ל (ויקהל קעד, בשילוח קמבה), ששבט יהודה שהיה בגבה שבשבטים, הוא בחינת שם הויה, ديسم הויה נמצא בשם יהודה. ושבט זו שהיה הירוד ששבטים, הוא בחינת שם אדני. דאותיות זו הם האמצע של שם אדני. וכן נבנה המשכן על ידי בצלאל משפט יהודה ואהילא משפט זו, דהמשכן הוא בחינת ב' שמות הללו.

כְתוּב (במדבר ט, יח) "עַל פִּי הָוִיָּה יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל פִּי הָוִיָּה יִתְחַנוּ כֹּל יְמֵי אָשָׁר יִשְׁפְּנֶן הַעֲנָן עַל הַמִּשְׁבֵּן יִתְחַנֵּן". רואים שהמשמעות של בני ישראל היה על פי שם הָוִיָּה שפועל דרכם עמוד הענן. ובזמן שהענן נסע ידעו שארכיכים לישע. עומוד הענן היה המחבר שם הָוִיָּה לשם אֱדֹנֵי, וכן שהוא נושא משך ממש הָוִיָּה פעלתו נקראת על פִּי הָוִיָּה. וכן "עַל פִּי הָוִיָּה יִתְחַנוּ" בגימטריה עמוד הַעֲנָן. וכן הכתוב (שמות יג, כב) "לَا יִמְישׁ עמוד הַעֲנָן יוֹמָם ועומד האש לילָה" ר"ת הָוִיָּה.

دلעילא, החביר בין שם ה'נו"ה דלמעלה, לשם א"ד"ג, נעשה דרך העניין קבוע. וזה מה שעושים העננים הגשמיים, מקבלים את האדים העולים מלמטה, ומשפעים הגשם מלמטה למטה.

וכן מצינו בזוהר (וישלח קעו) "מי זאת עלה מן המדבר כתימרות עשן" שאותו ענן השכינה גראה בעשן. רואים שהשכינה היא בחינת ענן. וכן על העשן מצינו בזוהר בראשית ל') שעשן מסמל את הפין נוקבון שעולמים מלמטה למעליה. וכן מצינו בזוהר (בראשית לה) "ואד יعلלה מן הארץ" זה התקון שלמטה, לאחר מבן והשכה את כל פני הארץ, מן הארץ התתונה מתעורר המעשיה למעליה, וכן "אד יعلלה" בגימטריא עמוד, ובגימטריא דמעה, דעל ידי דמעות פותחים את כל השערים ומעלים את האתערותא דלטתא דרך העמוד מלמטה למעליה.

כתוב (שם יד, ט) "וישע מלאן האלים מהLEN לפני מchnah ישראלי וילך מאחריהם, וישע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם", נראה שאין כאן שני דברים, מלאן ועמוד הענן, אלא שניים דבר אחד, דעתיך הענן הוא מלאן ועמוד הענן, והוא נסע מאחריהם להגנו עליהם מהמקרים. וכן האלים בגימטריא שמות ה'נו"ה א"ד"ג, וכן עמוד זה הוא מלאן האלים, וזהו מתרבר שם ה'נו"ה לשם א"ד"ג. וכן מצינו במדרש (ספריו זוטא יב) בשעה שהיינו ישראל רואין את עמוד הענן בין השמים ובין הארץ, היו יודעין שהוא מדבר עם משה.

שמעתי בשם הרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א שיש רמז בכתוב (במדבר לג, יד) "וישעו מלאוש" אותיות שאול, "ויתנו ברפידם" בגימטריא פורים. לשם היה מלחמת עמלק. ובמלחמת עמלק גם בתוב (שמות יז, ח) "ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם", בגימטריא פורים. וכך היה להוציא שלבכו זה היה המשע העשיiri של בני ישראל המרמז על ספירת המלכות, היסוד של גאלת פורים. וכן ממשיק הכתוב "וישעו מרפידם" [מרפירים], "ויתנו במדבר סיני", שזכה לקבל את התורה מאהבה. באור זה משלים את מה שמצו בא בספר התודעה" שמשעי בני ישראל מرمזים על מסעות ישראל בכל הדורות עד הגאלה השלהמה. וכן המשוער והחנינה ה"ה הוא "ויתנו בחסונגה", לרמז על חנוכה - חנו כ"ה.

שמנגה מפעות מהר ההר למוסקה. ובפי שרוצים בפרשת מסעי ברש"י (במדבר לג, מ) "וישמע הכנעני" למלך שמיית אהרן היא השמואה שסטלקו עניין קבוע. הינו שכל הארכות היא המשך של פרשת המפעות שקשה להענני הכבוד.

וכן מובא ב'שבiley פונחס' על פי ה'שפת אמרת' (מעי תרנ"ט) שהتورה מספקת את התאריך של יום פטירת אהרן בא' אב, דבר שלא מצינו במקומות אחרים, לרמז שחרבו בית המקדש בחזרה אב הו באאותו סוד של פטירת אהרן, כמו שבפטירת אהרן התמעט ענן השלום שבין אדם לחברו, כי אהרן היה אוהב שלום ורודף שלום, ובפטירתו נחסר השלום, אך חרבו בית המקדש בחזרה אב היה בגל שנאת חנם ומעוט שלום. ונראה להוסיף על פי דברינו שהتورה מקשרת בין פטירת אהרן לחרבו בית המקדש לרמז שבשני המקומות נפגם החبور של שמות ה'נו"ה א"ד"ג. בין שעוני הכבוד היו בבחינת בית המקדש שמחבר שם ה'נו"ה לשם א"ד"ג. וזה הטעם שנפגם השלום בין אדם לחברו בשני המקומות, בין שנפים השלום שבין העליונים לתחתונים.

וכן מובא בשל"ה (תענית תורה או) שכל המפעות מרמזים על מסעות הגלות של עם ישראל, ובפרט פטירת אהרן שקשורה עם יום תשעה באב, כיוון שמימות א' אב כשם אהרן חזרו לאחריהם שמונה מפעות, בכל יום מסע אחד, יוצא שביום תשעה באב היה המשע האחרון שזרו לאחריהם והרגישו את פטירת אהרן. ובמאור שם שפטירת אהרן שהיה הכהן גדול הראשון, היה בבחינת חורבן בית המקדש הראשון. כעין זה מובא בספר "ישראל והזמנים" על פי הספר 'בית גנזי' שפטירת הארץ' בה' אב הייתה בבחינת חורבן בית המקדש. כיוון שהארץ' אמר שאם היה נשאר עוד שניםיים בעולם היה מוגלה סודות שהיו מבאים את הגאולה השילימה. יוצא שסילוקו היה חורבן בית המקדש ממש.

מובא ברבגנו בח"י (בראשית ה, ו) "ואד יعلלה מן הארץ", אלו עניין קבוע שחיינו מתקברים וועלין, והתגברות עניין קבוע רמז לקבלת שפע הכבוד שהוא מקבל מאות השם יתבוך, "והשכה את כל פניהם הארץ", אלו הגלגים וכל מה שלמטה מהם שהם פועלים באדמה. רואים שהאתערותא דלטתא והאתערותא